

[Forsvarsministeren.]

derfor ment at maatte begrænse sig til at foreslaa denne Ordning, der ganske vist er mindre omfattende, men som dog betyder, at Flyvere, der i fjendtlig Hensigt søger ind over Byen, ikke kan gøre dette uden Risiko og derfor heller ikke kan optræde efter Forgodtbefindende.

I denne Forbindelse vil det være naturligt at nævne Flyvertropperne. Det er givet, at man fra mange Sider har set hen til Flyvemaskinen som det lette, billige Vaaben, der netop vilde kunne blive af særlig Betydning for de smaa Staters Forsvar. Som Udviklingen har formet sig, tror jeg, man maa sige, at den har vist, at det ikke er lettere for smaa Lande at følge med her end paa andre Omraader. Opbygning og Drift, taget under eet, af en Eskadrille, det vil sige 12 til 18 Maskiner alt efter deres Art, koster en lille Million Kroner aarligt eller det samme, som man regner til et Fodfolksregiment. Det er derfor let at se, hvilke store Merudgifter der vilde kræves alene paa dette Omraade, dersom de Ønsker om en kraftig Forøgelse, der ofte har været fremsat, skulde virkeliggøres.

Ved 1932-Ordningen har man regnet med 5 Eskadriller ved Hæren. Med de Penge, Loven indeholder, vilde man imidlertid aldrig kunne naa dertil. Ved dette Lovforslag er der paaregnet Midler til 4 moderne Eskadriller ved Hæren.

Hvad de øvrige Vaaben og Korps angaar, er der ikke foreslaaet Ændringer, der gør det nødvendigt at kommentere dem her. Jeg tillader mig i alt Fald indtil videre at henvise ærede Medlemmer til Bemærkningerne til de enkelte Paragraffer.

Jeg har allerede nævnt, at Antallet af de aarligt indkaldte foreslaas nedsat med ca. 1 100 Mand, men paa et andet Omraade vil den foreslaaede Ordning betyde en Lettelse i Værnepligtsbyrden for den enkelte, nemlig med Hensyn til Tjenestetiden. Det foreslaas nemlig at nedsætte Genindkaldelserne fra 25 til 20 Dage og desuden at ordne det saaledes, at den første Genindkaldelse normalt afvikles i Fortsættelse af den første Uddannelse. Dennes Dageantal foreslaas ikke forøget i Forhold til den nugældende Lov. Jeg skal tage et Par Eksempler for at vise, hvorledes denne Ordning vil komme til at virke. Fodfolket faar som hidtil 150 Dages Førsteuddannelse. I direkte Forlængelse heraf falder da 20 Dage — som første Indkaldelse — til Deltagelse i samlede Øvelser. De paagældende skal derefter kun have een virkelig Genindkaldelse senere paa 20 Dage. Det vil sige, at for Fodfolkets

Vedkommende bliver der en Nedgang i den samlede Tjenestetid paa 10 Dage. For værnepligtige ved Afdelinger med længere Førsteuddannelse bliver Lettelsen betydeligere. Garden har f. Eks. nu 305 Dages Førsteuddannelse. Her ordnes det saaledes, at de første 20 Dages Genindkaldelse regnes ind i de 305 Dage. Med de 20 Dage senere bliver det en samlet Tjenestetid paa 325 Dage mod 355 Dage nu, det vil sige en Lettelse i den samlede Tjenestetid, første Uddannelse og Genindkaldelser regnet sammen, paa i alt 30 Dage. Tilsvarende Lettelser finder Sted ved andre Afdelinger.

Ved de beredne Afdelinger f. Eks., hvor den første Uddannelse i Øjeblikket er 365 Dage, lægges den første Genindkaldelse til samlet Manøvre paa 20 Dage ind i de 365 Dage paa samme Maade som ved Garden, og Trænkonstablerne ved det hestetrukne Artilleri faar paa samme Maade lagt deres første 20 Dage ind i de nuværende 215 Dages første Uddannelse. Ogsaa for dem bliver Lettelsen altsaa 30 Dage i alt.

For dem, der faar deres første Uddannelse i et Vinterhold, vil der dog i Almindelighed som hidtil blive to virkelige Genindkaldelser. Ligesom nu vil det dog ogsaa fremtidig blive det store Flertal, der kommer til at aftjene Værnepligten om Sommeren.

En væsentlig Skavank ved 1932-Ordningen var det for ringe Antal af faste Befalingsmænd. Denne Mangel er i øvrigt skærpet ved Indførelsen af de forskellige Specialvaaben, som Fodfolket efterhaanden skal have Uddannelse i, hvilket stiller stadig større Krav til Befalingsmændene. Dette har ofte givet anspændte Tjenestevilkår for de paagældende, ikke mindst for Officiantgruppen. Det har desuden været til Skade for Uddannelsen og sikkert ogsaa i adskillige Tilfælde haft uheldige Virkninger, naar de værnepligtige har maattet overlades til ganske unge Befalingsmænd — hvad enten disse var faste eller værnepligtige Befalingsmænd —, uden at de var underkastet fornøden Kontrol af ældre faste Befalingsmænd.

Lovforslaget regner derfor med en Forøgelse af de faste Befalingsmænd af Linien paa i alt 127, nemlig 49 Officerer og 78 Befalingsmænd af Officiantgruppen, samt en Forøgelse af de faste Befalingsmænd af Reserven paa i alt 64 Officerer og 67 Underofficerer. Endvidere en mindre Forøgelse af Befalingsmænd og ligestillede af Forstærkningen. Ved den her skete Udvidelse af de faste Rammer sammenholdt med, at en Del af Uddannelsen henlægges til